

FÍGGJARLIGA SPERD

» Tað ringasta við støðuni er, at eg ikki kann geva mínum børnum tað, sum tey ynskja av mær og sum eg vildi ynskt, at eg kundi givið teimum

frá familjuni. Og føðingardagsgávurnar eru eingin sjálvfylgja.

– Føðingardagsgávurnar mugu ofta bíða og tað er ikki hvønn føðingardag, at tey hava fingið føðingardagsgávur. Tað er tað ikki, tekur hon afturi aftur.

– Seinast Teresa hevði føðingardag, keypti eg henni ein ullintan vest fyri einar 300 krónur. Tað var nokk meira enn eg hevði ráð til.

Skulu bæði børnini ganga til frítíðarítriv kann kostaður fara upp um túsund krónur fyri ein vetur, og tað er meira enn budsjettið hjá Sólrún rúmar.

– Tað havi eg ikki ráð til. So noyðist eg at spyrja ommurnar, um tær kunnu hjálpa, sigur Sólrún, sum dámar illa at vera so bundin av hjálp frá øðrum.

– Tað er einki serligt. Eg vil helst klára tingini sjálv. Sjálvandi vil eg tað.

Hundur í sama skinn

Fíggjarliga trongstøðan ger, at Sólrún brúkar ikki pengar upp á seg sjálva.

– Eg gangi sum hundur í sama skinn, flennir hon stillisliga.

– Eg keypi ongantið nakað til mín sjálvs. Kanska eg unni mær onkuntið eina sodavatn ella ein pakka av kipsi, men tað er syndarliga lítið. Vinkonurnar fara út og keypa skógvar og klæðir og jabba um dittin og dattin, men tað havi eg simpelthen ikki ráð til, sigur hon og munnar sær av Faxe Kondifløskuni, sum hon hevur fingið sær upp í hondina.

– Eg unni mær heldur ikki at ganga til frisør. Keypi heldur ein pakka av liting í Bónus fyri 100 krónur viðhvørt. Eg havi ikki ráð at brúka 600 krónur upp á mitt høvd. Tað ber ikki til.

Onkuntið fer hon tó ein túr í býin, men tá ansar hon altíð væl eftir, at hon ikki brúkar ov nógv. Í mesta lagi 200 krónur.

Størsta luksurvøran í húskinum er ein lítill sjeý ára gamal Suzuki Alto. Svágurin keypti bilin fyri 25.000 krónur og so keypti Sólrún bilin frá honum í smærri avdrøgum.

Sólrún øtast

Sólrún søkti fyri nøkrum árum síðani um almanna-hjálp, men fekk at vitja, at inntøkan var ov høg.

Hon hevur umhugað at fáa sær eitt eyka arbeiði afturat krambastarvinum í Bónusi fyri at lætta um. Men tað merkir, at hon má útvega sær barnaansing, og tí ivast hon í, hvussu væl tað man loysa seg.

Sólrún er ófaklærd. Hon hevur tikið FHS á handilsskúlanum, men hevur ongan hug at læra ella at útbúgva seg.

Vil bara hava eitt arbeiði, sum hon er glað fyri. Sum hon kann klára seg og síni við.

– Eg haldi at tað er forferdligt, at tað ikki ber til at liva í hesum landinum uttan at skræða seg sundur. At hetta ikki kann vera eitt land fyri øll, sigur hon.

Nú er røddin er álvarsom. Hon gevur ilt av sær.

– Alt er so dýrt, húsaleiga, matur, klæði og alt samalt. Politikararnir tykjast at vera mest áhugaðir í at fáa pengar í sín egna posa. Við míni lön fáir eg ikki ágóðan av flatskatti, og tað loysir seg ikki at arbeiða meira hjá

mær. Hetta er ikki ordiliga eitt land fyri øll, og tí eru tað eisini fleiri, sum stinga í sekkin og rýma, tí at tey fáa ikki endarnar at røkka saman.

Sjálv hevur hon umhugað tað.

Men familjubondini eru sterkari enn fíggjarligu fyrimunirnir uttanlands.

– Eg kenni fleiri í somu støðu sum eg, sum eru flutt og hava fingið tað lættari. Men tað er sambandið við familjuna, sum heldur mær aftur. Eg havi ongantið verið nógv uttanlands. Eg eri ógvuliga heimkær.

Fátækramarkið

Sólrún heldur, at tað hevði verið gott at fingið ásett eitt slíkt mark, sum kann vera við til at tryggja eitt sømiligt

minstamark hjá fíggjarliga sperdum familjum.

– Eg gangi ikki runt og sigi at eg eri fátøk, men tað eri eg nokk, tá ið tað kemur til pengar. Eg eri einsamøll við tveimum børnum og klári meg ikki so væl, sum eg hevði kunnað hugsað mær. Sum tað hevði borið til, um vit vóru tveir uppihaldarar. So fíggjarliga eri eg fátæk, jú.

Tað er týðiligt, at orðini fella við ringum tannabiti.

– Tað eru fólk í Føroyum, sum tjena nógv og hava tað gott. Fátækramarkið kann so vísa, at tað eisini eru fólk, sum hava tað minni gott og sum ikki hava so nógv.

Optimisturin

Hóast fíggjarligu trupulleikarnir koma rað á rað eins og við til at tryggja eitt sømiligt

eftir flutningsbandinum, so sæst ein týðiligur stríðsvilji við kassa 2.

– Tað at vera glaður og positivur móti kundunum er alfa og omega, sigur hon, meðan fólk fylla sær posarnar og kassaapparatið skrásetir innkeyp fyri hundræðtals krónur.

– Gott nokk havi eg ikki so nógv pengar og tað skal kempast. Men eg havi so nógv annað at fara upp til, tá ið eg vakni um morgnarnar. Eitt arbeiði, góðar starvsfelagar og glaðar kundar, har eg tosi ordiliga við tey og tey tosa ordiliga við meg. Tað dámar mær væl.

Flutningsbandið rullar. Biiip, biiip, sigur kassaapparatið.

Og Sólrún smílist.

Sólrún greiðir hárið á Teresu áðrenn familjan fer heimanífrá um morgunin

Klokkan er 8:30 og Sólrún hevur stemplað inn hjá Bónusi í Miðlon. Her er hon í umklæðingarrúminum. Arbeidsdagurin endar kl. 16

Sólrún og børnini Teresa og Brian hava etið morgunmat og eru klár at fara út í ein nýggjan gerandisdag

Hetta fær Sólrún

Umframt lønarinntøkuna fær Sólrún hesar veitingar og stuðul:

Barnapengar: Umleið 1000 krónur fyri hvørt barnið um mánaðin
Barnaískoyti: 1632 krónur fyri hvørt barnið um árfjóðringin
Frípláss: Ókeypissansingarpláss til sonin á dagstovni vegna lága lønarinntøku